Bildiri No: **PB-052** **Doi:** 10.5606/phhb.dergisi.suppl2026.052

Parkinson Hastalarında Pramipeksol İlişkili Dürtü Kontrol Bozukluğunun Psikiyatrik ve Non-Motor Semptomlarla İlişkisi

Zeliha Nur Irmak, Zeynep Baştuğ, Fatma Zehra Saçma Gökçe, Selin Save, Tuba Akıncı, Gülbün Asuman Yüksel

SBÜ Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul, Türkiye

Amaç: Parkinson hastalığı'nda dopamin agonistleri ile ilişkili dürtü kontrol bozuklukları (DKB) önemli bir non-motor sorundur. Bu çalışmada pramipeksol tedavisi kullanan ve DKB gelişen 65 yaş altı Parkinson hastalarında psikiyatrik ölçeklerin demografik ve klinik değişkenlerle ilişkisi araştırıldı.

Yöntem: Çalışmaya tamamı pramipeksol tedavisi alan 32 Parkinson hastası (yaş: 59.2 ± 5.8 yıl; %31.3 kadın) dahil edildi. Ortalama hastalık süresi 6.7 ± 4.4 yıl idi. Hastalara Maudsley OKB, Barratt Dürtüsellik, Beck Anksiyete, Beck Depresyon, Rekabetçi Tutum ve Non- Motor Semptom Ölçekleri uygulandı. Veriler SPSS 27 programında analiz edildi. Normal dağılım Kolmogorov–Smirnov testi ile değerlendirildi. Grup karşılaştırmalarında bağımsız örneklem t-testi ve Ki-kare testi, değişkenler arası ilişkilerde Pearson korelasyon analizi kullanıldı ($p < 0.05$).

Bulgular: Cinsiyete göre ölçek puanları benzerdi ($p > 0.05$); yalnızca anksiyete kadınlarda sınırda yüksek bulundu ($p = 0.050$). Baskın motor fenotipe göre anlamlı fark saptanmadı ($p > 0.05$). Hastalık süresi ile anksiyete ($r = 0.470$; $p = 0.007$), depresyon ($r = 0.537$; $p = 0.002$) ve non-motor semptom yükü ($r = 0.484$; $p = 0.005$) arasında orta düzey pozitif korelasyon saptandı. Non-motor semptom skoru; OKB ($r = 0.568$; $p = 0.001$), anksiyete ($r = 0.821$; $p < 0.001$), depresyon ($r = 0.708$; $p < 0.001$) ve rekabetçi tutum ($r = 0.549$; $p = 0.001$) ile pozitif korelasyon gösterdi; dürtüsellik ile anlamlı ilişki saptanmadı.

Sonuç: Pramipeksol kullanan Parkinson hastalarında hastalık süresi arttıkça duygudurum belirtileri ve non-motor yük belirginleşmektedir. Non-motor semptomlar özellikle anksiyete ve depresyon ile güçlü ilişki göstermektedir. Dopamin agonisti tedavisi planlanırken psikiyatrik ve non-motor profilin bütüncül değerlendirilmesi klinik açıdan önem taşımaktadır.